

EU:s polis- och kontrollsamhälle

Innan vi gick med i EU, lät det som om ett EU-medlemskap bara handlade om ett utökat handelssamarbete. Men i verkligheten har EU:s avsikt redan från starten varit att bygga upp en superstat med ett omfattande kontrollsystem. Metoden har hela tiden varit att ta ett steg i taget, för då märks det inte så mycket. Man har länge talat om polisens behov av utbyggda resurser i kampen mot terrorism och annat. De kontrollagar som byggts upp står i skarp konflikt med individens personliga integritet och medborgerliga rättigheter. I den här kampen har den personliga integriteten offrats. Den 1 december 2005 röstade Europaparlamentet exempelvis igenom en lagstiftning om obligatorisk lagring i 6-24 månader av information om all telefoni, e-post, sms samt internetanvändning. Idag finns en anmärkningsvärd mängd regler för övervakning, som nästan omöjliggör överskådligheten och möjligheten att kontrollera dem. Detta är ett starkt hot mot EU:s medborgare, som inte längre kan värja sig mot EU:s detaljkontroll. När det gäller den mer polisiära sidan har EU under flera års tid byggt upp ett polissystem med fem polisorganisationer som har olika inriktning. De består av EU:s Europolpolis, EU:s Schengenpolis (Schengen Information System), EU:s yttre gränspolis, EU:s byråkratipolis och EU:s åsiktpolis, EUMC (The European Monitoring Centre).

EU:s Europolpolis

Europolpolisen godkändes av den svenska riksdagen den 29 oktober 1997. Detta har medfört att svenska myndigheter från och med 1998, skickar in en mängd olika uppgifter om alla svenskar till Europols dataregister i Bryssel. Det här är uppgifter av mycket personlig och känslig karaktär. Det kan gälla uppgifter om etniskt ursprung, religion, politisk åskådning, ras, hälsa eller sexuell läggning.

"Genom den föreslagna lagändringen kommer svensk polis att till Europol kunna lämna uppgifter även om sådana särskilt känsliga personuppgifter som avses i motion Ju 37. Det handlar här om uppgifter som t.ex. etniskt ursprung, religion eller politisk åskådning." ("Justitiekottets betänkande 1997/98: JuU2 Europol" sid. 8).

"Det är i och för sig också tillåtet att i analysregistren föra in personuppgifter av mycket känslig karaktär, t.ex. politisk åskådning, ras eller etniskt ursprung, hälsa eller sexuell läggning." (ovan nämnda betänkande sid. 75).

Svenska riksdagen har på så sätt gett Europol rätten att åsiktsregistrera svenska folket. Europolpolisen samlar in uppgifter till sin dataterminal både i ett analysregister och i ett informationsregister. Samtliga EU-medborgare registreras. Det är inte bara brottslingar som åsiktsregistreras utan varje medborgare, även om det inte finns någon misstanke om brott (ovan nämnda betänkande sid. 14).

Europolpolisen har egen immunitet ("Regeringens proposition: 1997/98:31 Immunitet och privilegier för Europol", sid. 11). Det betyder att denna polis kan tvångsomhänderta, misshandla och till och med tortera människor utan att kunna ställas inför rätta för sina brott. Svensk polis har ingen immunitet. Den kan därför ställas inför rätta, om den skulle begå brott. I demokratier har inte polisen immunitet. Det finns ingen anledning, att landets egen polis skulle stå över all lagstiftning och inte kunna ställas inför rätta. Det är fullständigt odemokratiskt. Det är bara diktaturer som ger sin polis immunitet. Hitlers polis Gestapo hade immunitet och avrättade och torterade ca 6 miljoner judar och andra olikvändande människor i Europa under andra världskriget (Field Enterprises Educational Corporation: "The world book

encyclopedia", volym 10, sid. 215, 1976). Det finns likheter mellan Europol och Gestapo. Dessutom har Europol sitt huvudkontor i Gestapos f. d. högkvarter i Haag. Det finns ingen politisk insyn och kontroll av Europol. Varken EU-parlamentet eller de nationella parlamenten har rätt till insyn eller befogenhet att styra över Europol:s polisinsatser. ("Justitieutskottets betänkande 1997/98:JuU2 Europol", sid. 18, professor Dennis Töllborg i straffrätt: "På post för Europas bästa" i "Dagens Nyheter" den 16/4 1998).

EU:s Schengenpolis

En annan EU-polis är Schengenpolisen, Schengen Information System (SIS). Denna polis har samma slags immunitet som Europol och har till sitt förfogande cirka 30.000 dataterminaler. Dessa terminaler innehåller uppgifter om medborgarna inom EU:s Schengen-stater, däribland svenska medborgare. Schengen-polisen har befogenheter att förfölja terrorister, kriminella, invandrare och oönskade personer (Thomas Mathiesen: "Er Schengen noe for Norge?", sid. 17 och 25, 1996). Till denna sistnämnda grupp hör sannolikt människor, som på ett eller annat sätt är kritiska till EU. Det här är en oroväckande tendens, som i alla tider kännetecknat olika typer av diktaturer. I Schengenavtalet ingår lagar som kan missbrukas av EU-polis. En av dessa är artikel 46 som säger, att åtgärder kan vidtas mot medborgare i syfte att "skydda EU mot hot mot allmän ordning och säkerhet" (Mathiesen, sid. 32). Detta är en lag, som kan användas mot varje obekvä person, som vågar föra fram kritiska synpunkter. Denna typ av lagar präglade Sovjetunionens och östländernas kommunistiska samhälle och liknar KGB:s generalklausuler.

EU har byggt upp förutsättningar för att avskaffa all gränskontroll mellan EU:s medlemsländer. Men samtidigt ska det finnas en inre passkontroll av stora grupper människor, som inte är önskvärda. Det som kallas för ett avtal om frihet att röra sig ostört över gränserna innebär i verkligheten en kraftigt ökad kontroll av enskilda individer. EU-ländernas Schengen-polis ska dessutom kunna genomföra gränsöverskridande razzior mot medborgare i olika EU-länder (Annika Ånnerud: "Polis får följa misstänkt över gräns" i "Dagens Nyheter" den 22/6 1999). Schengen-polisens maktutövning är hemlig och saknar både demokratisk och rättslig kontroll. Varken EU-parlamentet eller medlemsländernas parlament har någon kontroll eller insyn av Schengenpolisen (Jesús Alcalá: "Ett grundskott mot rättstaten" i "Dagens Nyheter" den 14/4 1998, Sten de Geer: "'Schengen har havererat'" i "Dagens Nyheter" den 10/6 1995).

Schengen-avtalet innebär att det blivit en hårdare kontroll av människor både inom Schengenområdet och längs EU:s yttre gränser. EU:s medborgare är i princip skyldiga att alltid bära med sig pass, eftersom man ibland måste visa legitimation, när man reser emellan EU:s Schengen-länder ("Göteborgs-Posten" den 2/3 2001). De nordiska länderna har under lång tid haft passfrihet. Många anser att Sveriges anslutning till Schengen-avtalet förstärkt "EU:s rykte som krångelbyråkrati", och att Sverige bör säga upp Schengen-avtalet (Inger Jägerhorn: "Schengen-en EU-parodi" i "Dagens Nyheter" den 28/7 2001). Gränserna mot övriga världen har blivit hårdare. Det är i dag allt färre människor som släpps in i EU-länderna. Man talar ofta om "Fästning Europa" (Ledare: "Ska vi bygga fästning Europa?" i "Aftonbladet" den 13/4 1998).

EU:s yttre gränspolis

EU har byggt upp en gränspolis, The European Corps of Border Guards, som finns stationerad längs EU:s yttre gränser. Syftet med denna polis är att kontrollera människor och varor vid

gränsen mellan EU och den övriga världen. EU:s gränspolis ska även samarbeta med Europol och nationell polis. Denna polis specialutbildas vid särskilda polis-skolor som finansieras av medlemsländerna (Matts Hallgren: "Gemensam polis ska bevaka gräns" i "Svenska Dagbladet" den 10/5 2002). Syftet med EU:s yttre gränspolis är att kontrollera vilka som ska få komma in i EU och vilka som ska få lämna EU.

EU:s byråkratipolis

EU har även byggt upp en hemlig byråkratipolis ("Den hemliga unionen" i TV4 den 13/5 1996). Den övervakar och förföljer kritiska byråkrater och tjänstemän inom EU och i förlängningen alla offentligt anställda i EU:s medlemsländer. Den brittiske tjänstemannen Bernard Connolly (f.d. chef för ERM) har förföljts av denna polis. Han skrev boken "The rotten heart of Europe", som avslöjar, att EU, EMU och euron är den bästa metod som finns för att bryta ner Västeuropas länders ekonomi. Han utsattes av olika former av trakasserier av denna byråkratipolis. Hans post öppnades och hans telefonsamtal avlyssnades. Nattetid fick han besök av EU:s hemliga byråkratipolis, som tvingade honom att skriva på papper. Dessutom utmålade EU-kommissionen honom i massmedierna som mentalt sjuk. Liknande metoder för att tysta oliktankande användes i Sovjetunionen av den hemliga polisen NKVD (Dr. Harald Blomberg: "Opposition en sinnessjukdom?", Oktoberförlaget, Stockholm, 1980). Samma byråkratipolis som förföljde Connolly trakasserade även Paul van Buitenen, en lägre tjänsteman inom EU. Buitenen avslöjade via massmediernas hjälp de ekonomiska svindlerierna 1997 på 8 miljarder i EU-kommissionen. Istället för att belöna Paul van Buitenen för hans skicklighet, blev han avskedad från sin tjänst och utmålade i massmedierna av EU-kommissionen som mentalt sjuk. EG:s revisionsrätt, under ledning av svensken Jan Karlsson, avslöjade, att Santerkommissionen 1998 hade förskingrat 40 miljarder (Hans Österman: "Han avslöjar EU-fusk för 40 miljarder" i "Aftonbladet" den 8/11 1999). Trots att EU-kommissionärerna och de högsta byråkraterna i EU hade förskingrat enorma pengar fick de inga straff utan istället höga fallskärmsavtal (TV1-programmet "Dokument utifrån: Nödens schakaler" den 25/1 2001). Fyra av de gamla avsatta EU-kommissionärerna blev insatta i den nya EU-kommissionen, nämligen Neil Kinnock, Storbritannien, Mario Monti, Italien, Franz Fischler, Österrike och Erkki Liikanen, Finland. Den föregående ordföranden för EU-kommissionen, Romano Prodi, hotades av åtal i Italien för omfattande korruptionsskandaler (Riksdagsledamot Margit Gennser: "Är Prodi en hederlig 'Mr. Clean?'" i "Svenska Dagbladet" den 6/10 1999).

EU:s åsiktspolis

EU:s åsiktspolis är sannolikt den första västeuropeiska organisation i modern tid, som upprättats i syfte att övervaka och påverka våra tankar och kontrollera det vi säger. Officiellt grundades denna åsiktspolis våren 2000 och kallas för The European Monitoring Centre, EUMC (Det europeiska övervakningscentret). EU:s åsiktspolis har sitt huvudkvarter i Wien och dess chef är den östtyska juristen Beate Winkler ("Jyllands-Posten" den 5/5 2000). EUMC har till sitt förfogande nätverket "the European Information Network on Racism and Xenophobia (Raxen)".

EU:s arresteringsorder

Sveriges riksdag godkände 2003 EU:s arresteringsorder. Detta beslut innebär, att svensk åklagare på order av EU kan bli tvungen att arresteras människor, i Sverige och skicka dem till

fängelser i ex. Sydeuropa, trots att de inte har begått några brott (Utskottsbetänkande 2003/04:JuU8, beslut den 16/12 2003). Arresteringsordern innebär att ingen kan känna sig säker i EU eftersom vem som helst på order av EU kan arresteras.

Sveriges regering och riksdag har ännu inte informerat svenska folket om EU:s kontrollsamhälle och dess konsekvenser. EU:s uppbyggnad av fem polisorganisationer och ett i detalj utformat övervakningssystem är ett starkt hot mot den personliga integriteten och innebär risk för förföljelse av oskyldiga människor. Detta är också ett hot mot ett fritt och demokratiskt Sverige. Ny Framtid arbetar därför för att Sverige så snart som möjligt ska lämna EU.